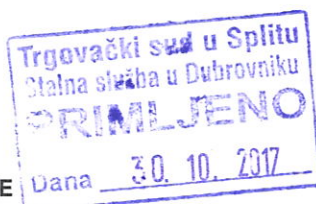

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Ref. 21 PŽ-5415/2017-2

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

24-10-2017

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Branke Vučaj, sutkinje izvjestiteljice i Nevenke Marković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom MEGARON d.o.o. u stečaju, OIB 03740362025, Split, Biskupa Jurja Dobrile 7, odlučujući o žalbi vjerovnika BOROVA d.o.o., OIB 11017032107, Hvar, Ulica Jerka Mišetića 7, kojeg zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu Ravlić&Šurjak d.o.o., Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1204/16 od 25. srpnja 2017., u sjednici vijeća održanoj 10. listopada 2017.

riješio je

Odbija se žalba vjerovnika BOROVA d.o.o., OIB 11017032107, Hvar, Ulica Jerka Mišetića 7, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1204/16 od 25. srpnja 2017.

Obrazloženje

Pobijanim je rješenjem prvostupanjski sud otvorio stečajni postupak nad navedenim dužnikom, imenovao stečajnog upravitelja, zaključio stečajni postupak nad navedenim dužnikom te odlučio o objavi tog rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasne ploče suda i njegovoj dostavi registru nadležnom za dužnika radi brisanja.

Protiv tog je rješenja žalbu podnio navedeni vjerovnik u kojoj nisu navedeni konkretni, zakonom određeni žalbeni razlozi i nije naveden određen prijedlogom žalbenom sudu.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje sukladno članku 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11, pročišćeni tekst i 25/13) u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) u granicama navoda u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavak 2.

točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, žalbeni je sud je utvrdio da je ono pravilno i zakonito.

Iz predmetnog je spisa razvidno da je postupak započeo prijedlogom Financijske agencije, Regionalni centar Split, Podružnice Split od 4. svibnja 2016., za otvaranje stečajnog postupka nad navedenim dužnikom na temelju odredbe članka 444. stavak 2. Stečajnog zakona, a ne za provođenje skraćenog stečajnog postupka, kako to u žalbi pogrešno navodi žalitelj uz tvrdnju da nisu ispunjeni zakonski uvjeti za provedbu skraćenog stečajnog postupka. Na temelju tog prijedloga sud je, sukladno članku 115. stavak 1. Stečajnog zakona, 13. ožujka 2017. donio rješenje o pokretanju prethodnoga postupka radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnoga postupka tijekom kojeg je utvrđeno da postoji nesposobnost za plaćanje kao jedan od stečajnih razloga. Nakon toga je sud rješenjem od 30. lipnja 2017. pozvao osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnoga postupka nad navedenim dužnikom u roku 15 dana predumiti iznos od 20.000,00 kn za pokriće troškova prethodnog i stečajnog postupka, sukladno odredbi članka 132. stavak 1. Stečajnog zakona, protiv kojeg rješenja nije podnesena žalbu, dok vjerovnici nisu uplatili zatraženi predujam pa je sud donio pobijano rješenje primjenom odredbe članka 132. stavak 2. Stečajnog zakona.

Dakle, iz stanja spisa proizlazi da je prvostupanjski sud proveo postupak prema pravilima stečajnog postupka, dok je odredbom članka 132. stavak 2. Stečajnog zakona propisano da će sud donijeti rješenje o otvaranju i istovremenom zaključenju stečajnog postupka ako vjerovnici ne predume traženi iznos. Kako ni jedan vjerovnik dužnika, pa tako ni žalitelj, nije uplatio zatraženi predujam, tako je sud u smislu odredbe članka 132. stavak 2. navedenog Zakona, bio dužan donijeti pobijano rješenje o zaključenju stečajnog postupka.

Jedini navod žalitelja u žalbi sadržan je u tvrdnji da postoji imovina dužnika sadržana u potraživanju dužnika prema društvu „Stinson“ d.o.o. iz Splita koje, prema saznanju žalitelja, s obračunatom kamatom, iznosi više stotina tisuća kuna, irelevantan je glede pobijanog rješenja.

U tom kontekstu upućuje se žalitelj na razloge prvostupanjskog rješenja kojima je pravilno ukazao prvostupanjski sud da je stečajni upravitelj dužan i nakon zaključenja stečajnog postupka zastupati stečajnu masu što znači da će, i nakon zaključenja stečajnog postupka (i brisanja dužnika), ako se ispune pretpostavke iz članka 289. stavak 1. Stečajnog zakona, sud rješenjem o nastavku postupka radi naknadne diobe pozvati stečajne vjerovnike da u određenom roku stečajnom upravitelju prijave svoje tražbine i zakazati ročište na kojem će se ispitati prijavljene tražbine.

Slijedom navedenog je na temelju odredbe članka 380. točka 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, riješeno kao u izreci drugostupanjskog rješenja.

U Zagrebu 10. listopada 2017.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

Brankica Curman

